

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Рожка Валентина Григоровича про відповідність Конституції України (конституційність) частини третьої статті 54 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“

К и ї в
9 березня 2023 року
№ 27-3(П)/2023

Справа № 3-23/2023(45/23)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович (доповідач),
Мойсик Володимир Романович,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Рожка Валентина Григоровича про відповідність Конституції України (конституційність) частини третьої статті 54 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1991 р., № 16, ст. 200) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Рожко В.Г. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність)

частину третю статті 54 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ зі змінами (далі – Закон № 796).

Згідно з частиною третьою статті 54 Закону № 796 „в усіх випадках розміри пенсії по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання внаслідок Чорнобильської катастрофи, не можуть бути нижчими:

- для І групи інвалідності - 6000 гривень;
- для ІІ групи інвалідності - 4800 гривень;
- для ІІІ групи інвалідності - 3700 гривень;
- для дітей з інвалідністю - 3700 гривень“.

Автор клопотання зазначає, що «частина третя статті 54 Закону № 796 діє у редакції Закону України „Про внесення змін і доповнень до Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 6 червня 1996 року № 230/96–ВР» (далі – Закон № 230), „а отже, позивач <...> має право на отримання основної державної пенсії, як інвалід третьої групи за наслідками Чорнобильської катастрофи у розмірі шести мінімальних пенсій за віком“. На думку Рожка В.Г., суди першої та апеляційної інстанції, застосувавши частину третю статті 54 Закону № 796 усупереч Рішенню Конституційного Суду України від 7 квітня 2021 року № 1-р(ІІ)/2021, „фактично відмовили позивачу, як людині з особливим статусом – інвалід третьої групи за наслідками Чорнобильської катастрофи, у його праві отримання мінімальної пенсії встановленої для такої категорії осіб за таким статусом, <...> що є порушенням Конституції України“.

Суб’єкт права на конституційну скаргу вважає, що частина третя статті 54 Закону № 796 „суттєво зменшує ті правомірні очікування, які були гарантовані особам зі статусом інваліда першої категорії за наслідками Чорнобильської катастрофи“ частиною четвертою статті 54 Закону № 796 в редакції Закону № 230, що спричиняє порушення принципу верховенства права (стаття 8 Конституції України).

Також автор клопотання переконаний, що частиною третьою статті 54 Закону № 796 „суттєво зменшено розмір мінімальної пенсії встановленої для осіб інвалідів за наслідками Чорнобильської катастрофи“, право на яку вони набули відповідно до частини четвертої статті 54 Закону № 796 в редакції Закону № 230, що суперечить статтям 3, 16, 22, 50 Конституції України.

Обґрунтовуючи свої твердження, Рожко В.Г. цитує приписи Конституції України, рішення Конституційного Суду України, закони України, міжнародні акти, посилається на практику Європейського суду з прав людини, судові рішення у його справі, а саме рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 11 січня 2022 року, постанову Третього апеляційного адміністративного суду від 28 червня 2022 року, копії яких долучено до матеріалів конституційної скарги.

Рожко В.Г. заявив також клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої статті 77); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового

рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя статті 77).

Із конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Рожко В.Г. 15 серпня 2022 року вперше звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частину третю статті 54 Закону № 796, яка застосована в остаточному судовому рішенні у його справі – постанові Третього апеляційного адміністративного суду від 28 червня 2022 року. Однак через недотримання вимог Закону України „Про Конституційний Суд України“ 18 серпня 2022 року Рожку В.Г. повернуто конституційну скаргу на підставі частини третьої статті 57 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Автор клопотання, усунувши недоліки, 9 вересня 2022 року вдруге звернувся до Конституційного Суду України із тією самою конституційною скаргою. Однак через повторне недотримання вимог Закону України „Про Конституційний Суд України“ 13 вересня 2022 року Рожку В.Г. повернуто конституційну скаргу на підставі частини третьої статті 57 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Суб'єкт права на конституційну скаргу, усунувши зазначені недоліки, 9 лютого 2023 року втретє звернувся до Конституційного Суду України із тією самою конституційною скаргою, однак вже пропустив строк її подання.

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що вказані обставини не можуть свідчити про дотримання Рожком В.Г. строку подання конституційної скарги чи необхідність поновлення пропущеного строку її подання, оскільки у Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено можливість повторного звернення до Конституційного Суду України з дотриманням вимог цього закону, зокрема щодо строку подання конституційної скарги.

Таким чином, автор клопотання пропустив строк подання конституційної скарги, установлений пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а оскільки несвоєчасне її подання не пов'язане з

тим, що Рожко В.Г. не мав повного тексту остаточного судового рішення у своїй справі, то його клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги на підставі частини третьої статті 77 цього закону є необґрунтованим.

Аналіз конституційної скарги також свідчить, що суб'єкт права на конституційну скаргу, стверджуючи про невідповідність Конституції України частини третьої статті 54 Закону № 796, виклав власне розуміння юридичних наслідків ухвалення Рішення Конституційного Суду України від 7 квітня 2021 року № 1-р(П)/2021 та висловив у зв'язку із цим незгоду із застосуванням судами в його справі оспорюваних приписів Закону № 796, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Рожка Валентина Григоровича про відповідність Конституції України (конституційність) частини третьої статті 54 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ зі змінами на

підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**